

veliko šrefo. Ravno tako nemarno ga na njivi isloshijo, ga v majnjih kupih puštijo, de she mervo foka, zhe ga she kaj v sebi ima, ali solnze prevsame, ali pa desh ispère. Tako se gnoj poslednih na njivi zelo svelhi in vezhji del svojo mozh sguhi, preden ga podorjejo.

Kmetje in kmetovavzi! Ako sami sebi dobro hozhete, ako imate refnizhne shelje kmetijstva pomnoshiti, naj bo nar vezhji persadevanje vafhe, gnoja toliko, kolikor morete, perdobivati in napravljati. Nabirajte in spravljajte ga fkerbno, fkerbite, de se ga nikodar nizh ne sguhi.

Refnizhen je pregovor: Le poglej gnoji-she domá, bosh koj posnal mosha; bosh svedil, koliko shivine redi, in kakshne so njegove njive in fenosheti; bosh svedil, kakshne pameti in kakshniga uma je; bosh koj posnal, ali je v premoshnosti ali v pomankanji.

(Dalje sledi.)

Noviza is fhol na kmetih.

Ljubi Slovenzi! vam bo gotovo veselje, nekoliko svediti, kako se vafhim otrokam po fholah kaj godi. — Berite, poslušajte!

Bilo je 13. kimovza letaf, ko so vfakdanjsko fholo v Moravzhkih sa to leto konzhalo. Jest sim bil v prizho. — Otrok, mladenzhkov, fantov in deklet je konzhalo fholfko leto zhes 60 obifkovalo.

Povedan dan ob 9tih pred poldne so fholarzhki imeli v dehantiski farni zerkvi peto f. mafho s hvalno pesmijo, potem ob 10tih zhaftinsko poskufhajo (ekfamen) v tem, kar so se med letam uzhili. Ob 12tih, ko so ang. zh. glasno odmolili, je bila poskufhnja konzhalo. Sdaj pa: — „Shola je bila tako le ta dan olepshana:

Nar spredej na sidi je bila velika podoba njih Velizhastva Zefarja Ferdinanda dobriga v fhiroki poslazheni obdaji (romu); nad podobo to sta dva angelja tri kite venza, famo is zhernih in rumenih zvetliz spleteniga, dershala. Tudi je podobo bélo peplo (Schleier), veliko vatlov dolgo ofenzhevalo, nekoliko s shivo-plavimi shidnimi matosami (shnorami) povsesano. Pod podobo je bila ruzezhe pregernjena misa na ruzezhe pogernjenih tlah. Nad vfm tem pa je bil debel venez is berfhlinovih in limonovih en dan poprej naterganih vejiz.

Na levi strani od zefarfke tako olepshane podobe je bila na strani sidu lepa podoba, milostljiviga knesa ljubljanskiga fhkofa s ruzezhimi in belimi shivimi zvetlizami ovenzhana. Po drugim sidu so bile viditi manji podobe previtile zefarfke rodovine in zefarstva. Tudi je bila viditi podoba kméta vezhne flave „Andreja Hofer“ ker vfm stoletjem sapopadno govori: „koliko samore shiva ljubešen, zhe je tudi le v kmetijskim ferzu.“

Po konzhalo tadaj poskufhnji je bilo poklizano 11 uzhenzhkov, deklet in mladenzhkov, in so prejeli fholfke spominjke (prämium), bukve v fhkerlatastim ufaju s slatim porefkam (Goldschnitt), letnizami in pervimi zherkami imena; dekleta is rok neke gospé, mladenzhki is rok zhafti vredniga gospoda Dehanta; bilo je pa gospéj in gospodov in kmetijskih poskufhavzov veliko, tesno natlazheno, kolikor je prostora bilo.

Ko so nar boljši fholarzhki svoje fholfke spomine in pohvalke imeli, je uzhenz Franze Zirar, 10 let star is Gorize dertifke, (on se je to leto she le zherke v prvo uzhiti sazhel) fopil sa pogernjeno miso, golorok, bres vratne rute, terd kmet, v pertnénih hlazah, in je „flovó od

fholfkiga leta“ *) ktero je popred spifano v. zh. g. Dehantu podal, glasno, s ponafho (action) zhverfto govoril, bres nar manjiga spodtikleja, in se lepo pred vfakim, kteriga je nagovoril, perklanjaj. Ko je posleden rasdelek tega „flovefa“:

Travnik', njive sdrav' bodite!
V roke snopke ljub' uzhenz'! —
Bog vaf shivi! in nefite
„Starfham' dam svoj fholfki ven'z.
O! pa kaj? — she nekaj vgladam —
Pa jest sam omagal bi! —
Vafhim ferzam, ne besedam'
Isrozhim, povejte vi! —

isgovoril, so uzhenzhki vfi naglo vftali in ferzhno prijetno sapeli nasledne rasdelke zefarfke pesmi v kranjskim jesiku, po v vfm zefarstvu dobro snani melodiji; peta je bila ta melodija (visha) veliko stokrat, pa is nedolshnih ferz gotovo nikolj.

Ferdinanda Bog ti varji,
Ferdinanda nam ohrán',
„So ozhetje nam zefarji,
K' so po milost' Tvoj' poslán.
Naj Bogu vifok' altarji
Proshnje dajo vfaki dan:
„Ferdinanda Bog ti varji,
Ferdinanda nam ohran'!“

Ferdinand u frebru pifhe:
De pravizo varval bo — **)
Varji Bog Ti take hifhe!
Angelji naj m' venz pletó!
Naj potihnejo viharji
Od obljuje take vgnán'.
Ferdinanda Bog ti varji,
Ferdinanda nam ohran.

Posna kadar pride kofa,
Nam Ozheta hudo ran',
„Sols milijonov nashih rofa
Naj pred smertjo Njega vbran'!
Bodo ljudstva vfaki sarji
Peli lik u ferzih snan!
Bog estraifhke Zare varji,
Ferdinanda nam ohran'.

Viditi je bilo gospéj, gospode in kmete, ki so se jim ozhi folsile; to so bile gotovo folse veselja is globozhin ferza, veselja redkiga.

Potem smo fhli vfak - febi.

C. Rud. H.

Dopif is Shempafa.

(11. dan kosaperfka.) Hvala Bogu! V nekterih krajih je letaf vindima (terganje) obilna, — v nekterih fredna, v nekterih malo vezh ko nizh. Nekteri smo shé spravili, nekteri she sdaj spravljajo. — Okoli Gorize in na Ogerfkim bodo she le v drugim tjednu 16. dan kosaperfka terkali. — Per tej perloshnosti she shalofno pergodbo is nashiga kraja povem, ki se je v sazhetku tega mezfa sgodila in matere opominja otroke varovati; sakaj nefrezha je bliso! Bres varha so namrezh 9 mezfov stariga otroka na ognijshu v stolizhu puftili. Nad ognjem je kotel poln vreliga luga vifel. Otrok ga s rozhizo popade, nase potegne in se tako opari, de je zhes fhtiri ure umerl!

J. Oberdank.

*) Shal nam je, de savoljo pizhliga prostora vfi devet rasdelkov te pesme v novize nismo djati mogli. Vzhrédnifhtvo.

**) Po robu tolarjev nashiga previtliga Zefarja je vdobljen rek njih Velizhastva Ferdinanda: „Recta tueri“ kranjsko: „pravizo varovati“.